

Johann Bacmeister

Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, Phil. & Med. Doctor ac Professor. Ad exequias funebres Quas Elegantissimae virginulae & suavissimo puerulo, Mariae Sibrandes & Hermannulo Deien, Pater & avus ... vir Dn. Joannes Sibrandus, huius Academiae anrecessor ... Hodie ... paratas cupit. Omnes omnium ordinum cives Academicos ... invitat

Rostochi[i]: Pedanus, 1629

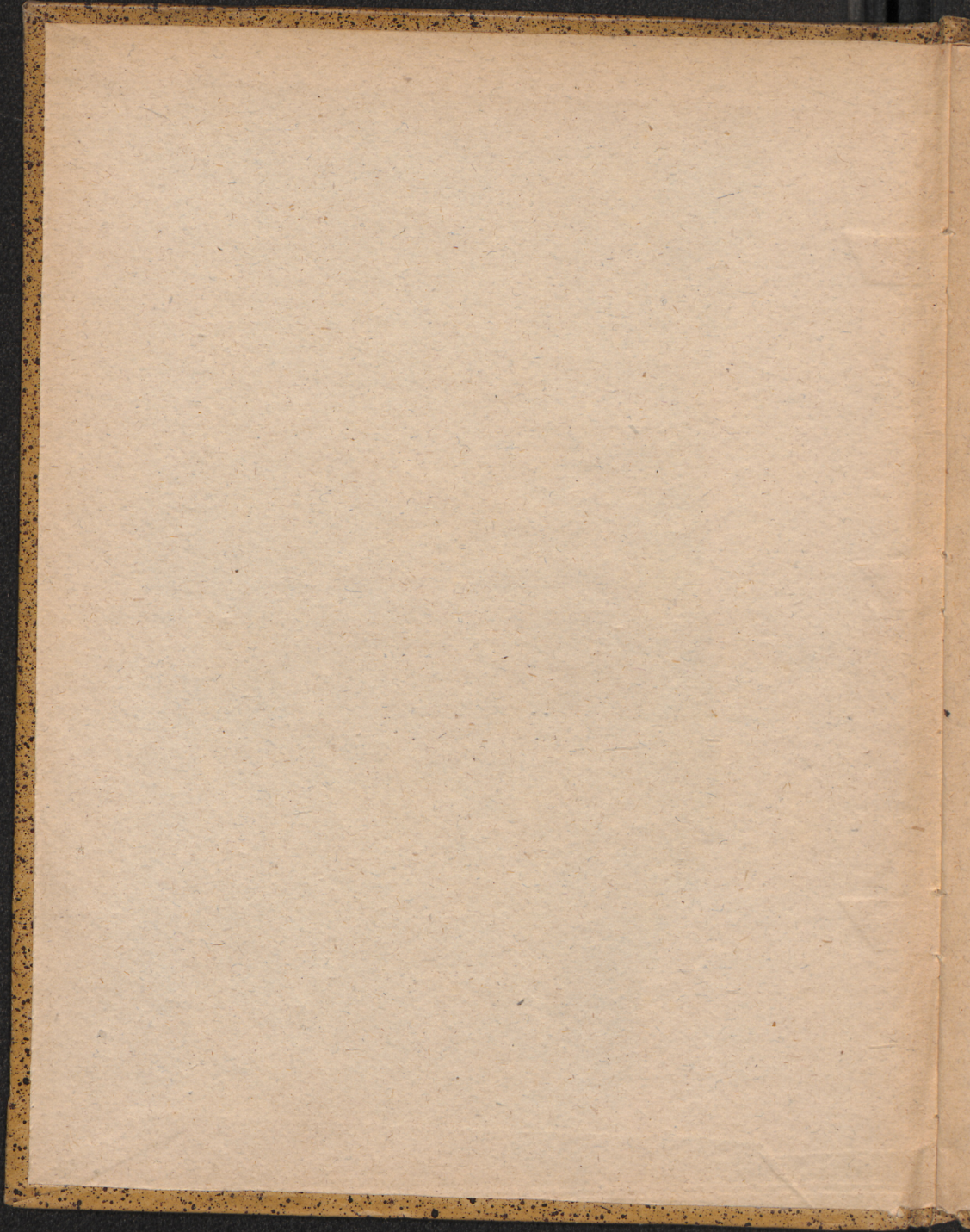
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774760613>

Druck Freier Zugang

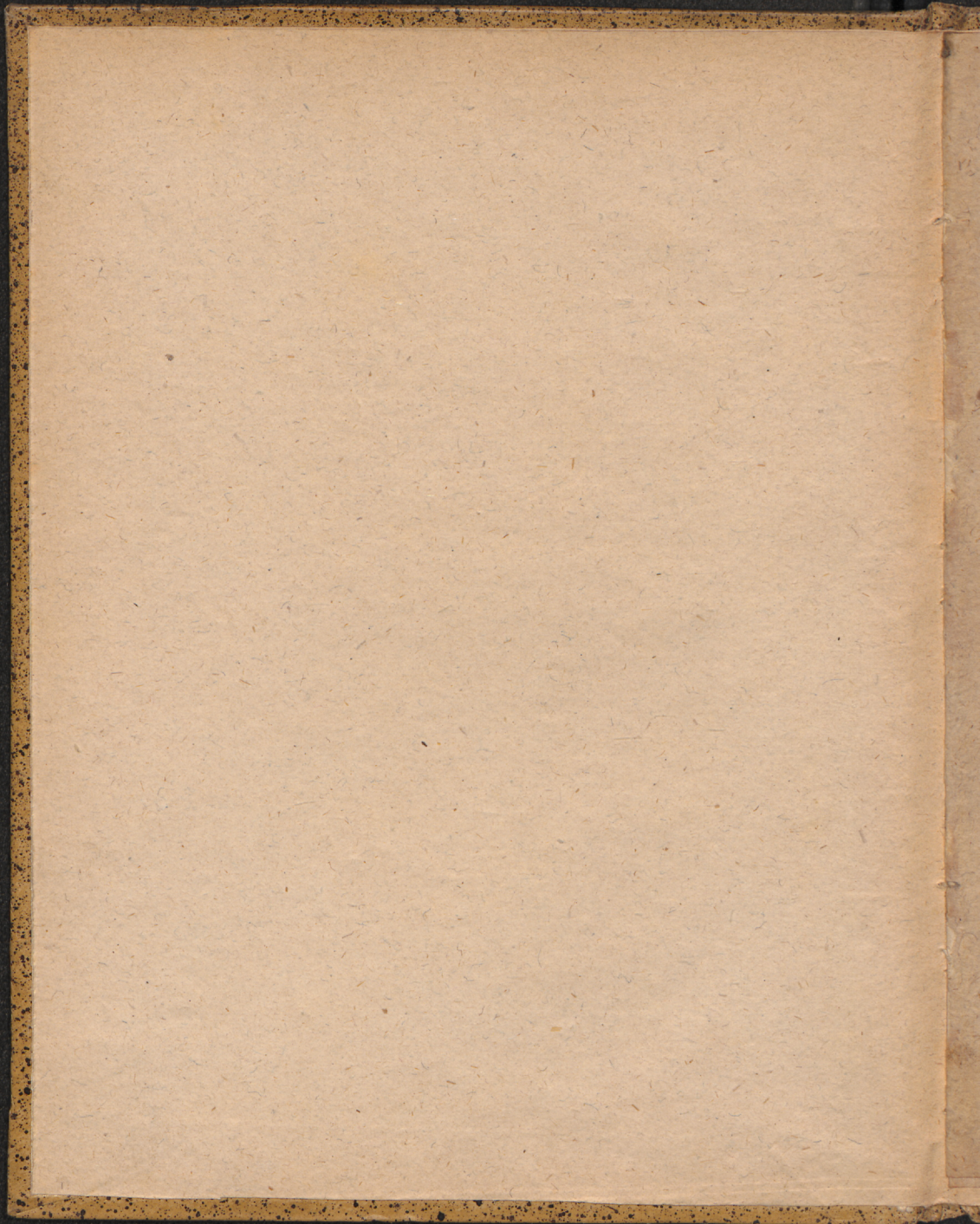

Bacmeister, J.,
in
M. S i b r a n d
et
H. D e j e n.
Rostock, 1629.

30.

162.
RECTOR
ACADEMIE ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEISTERUS,

Phil. & Med. Doctorac Professor.

Ad exequias funebres

Quas

Elegantissima virguncula & suavissi-

mo puerulo,

MARÆ SIBRANDES

&

HERMANNULO DEJEN,

Pater & avus,

Clarissimus & Consultissimus vir

DN. JOANNES SIBRANDUS,

hujus Academiæ antecessor, & Syndicus meri-
tissimus, summo cum animi mœrore

Hodiè hora mediâ primâ in templo Nicolaitano

paratas cupit.

Omnes omnium ordinum cives Aca-
demicos officiosè & amanter invitât,

ROSTOCHI

Exscripsit typis JOACHIMUS PEDANUS Acad. Typ-

Anno c15 15 CXXIX.

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
JOANNES BACMEISTERUS,
Phil. & Med. Doct. ac Professor.

Erissimum esse vulgò
quoddicitur, Nulla ca-
lamitas sola, non tan-
tum quotidiana conte-
statur experientia, sed
etiam non sine summo
animi dolore, experiri cogitur. Vir am-
plissimus & Consultissimus Dn. JOAN-
NES SIBRANDUS, J. U. Doctor eximius,
& Academiæ hujus Professor ac Sindi-
cus celeberrimus ac meritissimus, qui
ante paucos dies, 30. nempe proximè
præteriti mensis Julij, carissimæ conju-
gi, justa fecit; jam iterum in novum
ex

ex divino beneplacito, coniectus est luctum, ob insperatum carissimæ filiæ **MARIÆ** & suavissimi pueruli, **HERMANNULI Deyē** ex filia nepotuli. Sic videmus fieri, ut quemadmodū folia foliis, fluctus fluctibus, dies diebus; ita homines hominibus, & una calamitas alteri perpetuò succedant. Antè complures annos Natura avos nostros, postea patres protulit, deindè nos; ac deinceps alios post alios ex communi effinget materia; sed neminem unquam firmiorem præmuniet, ut sibi præ alijs crastinum possit polliceri. Fata enim legem universi, quæ nasci & mori iubet, sine ulla clementia exequuntur; nec propter genus, vel ætatem, vel divitias, vel potentiam alicui indulgent, ut fixum terminum transgrediatur. Incurant quidem nonnulli Naturam, quod nos adeo viles & fragiles abjiciat;

sed illi hanc optimè de nobis merentem, iniquè, injuria afficiunt. Nam per citatissimum mortis incursum, maxima in nos proficiscuntur commoda. Per illū n. ex hac præsentī & calamitosa vita (quæ profectò nihil aliud est, quàm Carcer morborum, labyrinthus errorum, fons curarum, fluvius lachrymarum, mare miseriarum) placidissimè in æternæ lætitiæ & felicitatis portum deferimur. Contigit hæc quoq; felicitas, prædictis virgunculæ & puerulo, quorum hic 3. Aug. intra hora 8. & 9. vespertinam; illa verò 5. ejusdem media, duodecima noctis, placidissimè obdormiscentes ex hujus vitæ ergastulo, miseriis & ærumnis in cœleste domicilium, veramq; beatitudinem evocati, & in certissimam optimorum & nunquam pereuntium bonorum possessionem sunt immissi. Cum verò divinitus
insitæ

infitæ sint mentibus humanis *σεργαίς* quibus
ceu. *Φίλων στωέδησε θεός πατέρας τε γόνυσε* non
dubium est, quin optimus & *Φιλόσεργος* pa-
rens & avus, in magno mœrore ac lu-
ctu, tam brevi temporis spatio renova-
to, versetur. Sed hac cōsolatione firmis-
sima se sustentabit, quod in tenera hac
ætate, multis doloribus, molestiis, cala-
mitatibus & curis, quibus expositi &
obnoxij sumus diutius viventes, præ-
repti, ex mortalis parentis & avi ulnis
in melioris & verioris patris JESU CHRIS-
TI ulnas sint translati. Præclarum et-
tiam D. Cypriani dictum sibi accom-
modabit, quo monemur non esse lu-
gendos accersione Dominica ex hoc
seculo liberatos, cum sciamus non eos
amitti sed præmitti, recedentes præce-
dere, ut proficiscentes & navigantes
desiderari eos debere non plangi, nec
accipiendas hic esse atras vestes, quan-

do illi ibi alba indumenta jam sumpse-
rint. Natales & familias piè defuncto-
rum quod attinet, primum lucem hanc
mundanam aspexit M A R I A SIBRAN-
DES, nata Anno 1619. die 5. Augusti, quo
10. ætatis annum complevit, patre viro
Clarissimo & Consultissimo, Dn. D.
JOANNE SIBRANDO, cujus supra memi-
nimus, matre verò ANNA SCHILLINGIA,
amplissimi quōdam hujus Reip. Con-
sulis optimè meriti Domini HERMAN-
NI SCHILLINGII & CHRISTINÆ SASSIÆ,
ex antiqua & Consulari in hac urbe
Boldewanorum gente, quæ antè an-
nos aliquot desit, ortæ, filia: Herman-
mulus verò originem traxit à patre
viro Consultissimo & doctissimo Dn.
JOANNE Deyen J. U. Doctore judicij
Provincialis Megapolitani advocato &
procuratore solertissimo; matre DO-
ROTHEA SIBRANDES Dn. D. SIBRANDI
filia

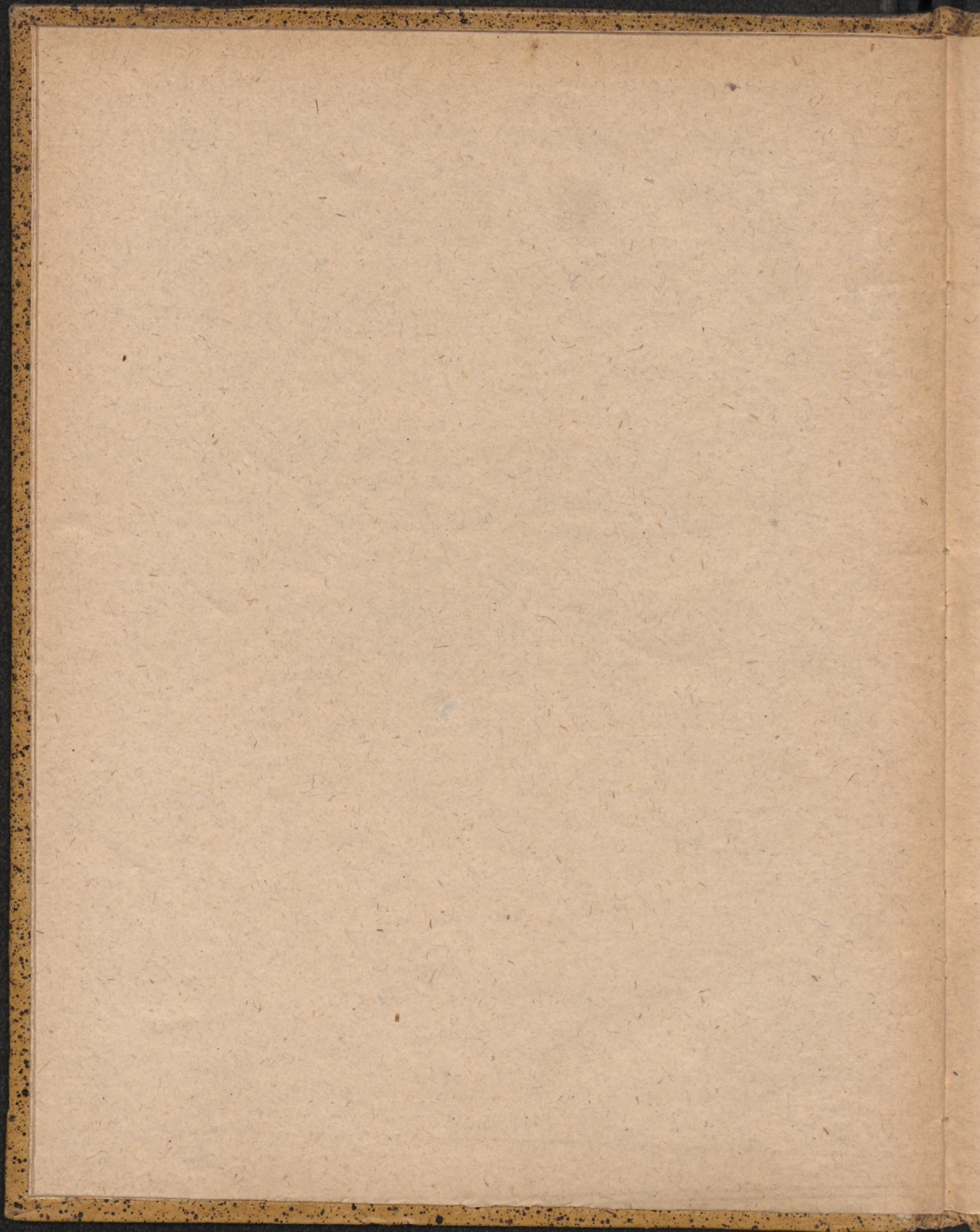
filia primogenita, cui in Sacrosancto
Baptismatis fonte avi materni, Dn.
Consulis tum temporis, nomen fuit in-
ditū, Anno 1623, die 12. Novemb. Cum
autem beatarum animularum exuvia
hodie in dormitorium suum reponen-
dæ sint, non dubitamus quin omnes
Academiae nostræ Cives, Domini Pro-
fessores, Doctores, Ecclesiae ministri, &
studiosi adolescentes in gratiam piè
defunctorum parentis & avi, de Aca-
demia hac & multis præclarè meriti-
funeris deductioni, frequentes sint in-
terfuturi; ita illos officiosè & aman-
ter rogamus, ut ad horam mediam pri-
mam in templo Nicolaitano haud gra-
vatim conveniant, & de incertitudine,
ac fragilitate vitæ humanæ, de commu-
nibus miserijs, calamitatibus, & peri-
culis, de causis mortis & liberatione

ex

ex eadem cogitantes, se ad piam mi-
grationem, maturè accingant Deoque
Academiam & Rempubicam hanc
piis precib9 quàm diligentissimè com-
mendent. P. P. sub sigillo Rectora-
tus 7. Augusti Anno cIo Io CXXIX.

institæ sint mentibus huma
bus ceu *φιλιτρῶ σωέδῃσε θεὸς παύσει*
dubium est, quin optimus
rens & avus, in magno mo
ctu, tam brevi temporis spa
to, versetur. Sed hac cōsolat
fima se sustentabit, quod in
atate, multis doloribus, mo
mitatibus & curis, quibus
obnoxij sumus. diutius viv
repti, ex mortalis parenti
in melioris & verioris patri
sti ulnas sint translati. Pra
tiam D. Cypriani dictum
modabit, quo monemur
gendos accersione Domit
seculo liberatos, cum scian
amitti sed præmitti, recede
dere, ut proficiscentes &
desiderari eos debere non
accipiendas hic esse atrasve

A 3

